

LBRIS

We know
books

Pentru Eddie și Jamie – să nu vă opriți din scris!

Holly Webb

TIMMY

DĂ DE NECAZ

Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Laura Frunză

LITERA
București

Timmy in Trouble

Holly Webb

Text copyright © 2008 Holly Webb

Copyright ilustrații © 2008 Sophy Williams

Ediție publicată prin înțelegere cu Stripes Publishing Ltd., Londra

Editura Litera

Str. Moeciu 7A, București

021 319 63 90;

contact@litera.ro

www.litera.ro

Timmy dă de necaz

Copyright © 2025 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Laura Frunză

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Aloma Ciomâzgă-Mărgărit

Copertă și prepress: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Timmy dă de necaz / trad. Laura Frunză –

București: Litera, 2025

ISBN 978-630-355-442-6

I. Frunză, Laura

82-93-34=135.1

778.534.6

Capitolul întâi

– Cum merge scrisoarea, Katie?
întrebă tata.

– Mă mai gândesc... răspunse fetița
îngândurată.

Katie mângăli în colțul listei cu dorin-
țe de Crăciun un cățeluș cu urechi mari,
alungite și ochi rotunzi negri. Zâmbi în
sinea ei. Era drăguț!

– Păi, mai sunt doar patru săptă-
mâni până la Crăciun, îi reaminti tata.

Cele două bunici ale voastre vor să știe ce să vă ia. O să primiți șosete până la urmă, dacă nu le dați niște idei.

Lista lui Katie nu era foarte lungă. Doar câteva cărți, o pereche de pantofi sport și un telefon mobil, pe care știa sigur că nu-l va primi pentru că mama ei credea că era prea mică pentru un astfel de cadou.

– Asta e tot? întrebă tatăl ei, surprins, uitându-se peste umărul fetei.

Katie îl privi gânditoare. Oare acum era momentul potrivit să-l întrebe?

Tata aruncă o privire și spre lista lui Jess. Sora mai mare a lui Katie stătea la celălalt capăt al mesei, iar lista ei era enormă. Și foarte dezordonată.

– Nu înțeleg nimic din ce ai scris! se văită el. Va trebui să transcrii lista, Jess!

Jess se uită în jos la coala de hârtie și zâmbi ștregărește.

– Nu e vina mea. Misty a tot venit și s-a așezat pe foaie, știi cum face! A trebuit să scriu în jurul ei.

Misty, pisica, se opri din spălatul lăbuțelor când își auzi numele și îi privi făcând pe nevinovata. „Cine, eu?” părea să-i întrebe. Lui Misty îi plăcea la nebunie hârtia, și dacă cineva scria ceva sau citea un ziar, nu avea astâmpăr până nu se așeza drept în mijlocul paginii.

Jess se aplecă peste masă, ca să se uite și ea la lista lui Katie.

– N-o să primești telefon mobil, îi atrase ea atenția surorii sale. Mama nu mă lasă nici măcar pe mine cu telefon. Deci, nu se poate să vrei doar o pereche de pantofi sport.

– Se anunță o sesiune de cumpărături de Crăciun foarte ușoară, spuse mama intrând în bucătărie.

Katie zâmbi plină de speranță.

Pusese telefonul pe listă doar pentru că voia ca părinții ei s-o refuze, și apoi să accepte cu mai mare ușurință ceea ce își dorea ea cu adevărat.

– Deci, nu pot primi un telefon? suspină ea.

– În niciun caz! îi răspunse mama.

– Of, spuse Katie tăind telefonul de pe listă. Încercă să pară dezamăgită,

dar nu reuși să fie foarte convingătoare. Păi, atunci, ar mai fi ceva...

Tatăl ei își încrucișă brațele la piept și zâmbi amuzat.

– Eram sigur! Hai, uimește-mă, Katie! Ce este, un elefant?

Fetița îi zâmbi și ea.

– Nu chiar. Dar... e un animal, răspunse ea trăgând aer în piept. Vreau foarte, foarte mult un animăluț.

Mama și tata se priviră cu îngrijorare, iar Jess încetă să-și mai ronțăie creionul și se îndreptă de spate în scaun.

– Un animal de companie? Nu putem lua o altă pisică! Ce-ar face Misty? Nu i-ar plăcea deloc.

Katie clătină din cap.

– Știu. Nu vreau o pisică. Vreau un câțel. Un cățeluș. Asta îmi doresc de Crăciun mai mult decât orice pe lumea

asta. Vă rog! încheie ea, zâmbindu-i tatălui ei cât putu de drăgălaș. Știa că și lui îi plăceau mult câinii.

– Nu cred că e o idee prea bună, Katie, spuse mama încet.

Se uită apoi la Misty care se întorse-se la spălatul lăbuțelor.

– Jess, te rog, n-o lăsa pe Misty pe masă. Are labele murdare.

– N-au cum să fie murdare, toată ziua și le spală! o contrazise Jess. Și, oricum, o să sară la loc pe masă când n-o s-o vezi tu, mamă.

Mama o luă în brațe pe Misty și o gădilă sub bărbie.

– Nu ai voie pe masă, Misty, spuse ea ferm.

Misty n-o slăbi din ochi pe mama până când aceasta se întoarse cu spatele, apoi sări la loc pe masă. Katie, tata

și Jess chicotiră, iar mama se uită peste umăr și oftă.

– O să mă prefac că n-am văzut asta, bombăni ea.

– Mamă, de ce nu ți se pare o idee bună? insistă Katie. Ar fi nemaipomenit să avem un câine. Câinii pot fi dresați, să știi, adăugă ea, încercând să fie convingătoare. Sunt sigură că un câine s-ar purta mai frumos decât Misty.

Misty se uită urât la Katie, apoi sări în poala lui Jess.

